

Lovforslagets §§ 1—11 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Endvidere foretog man:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4105).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1949—50.

Forhandlingen genoptoges.

Carsten Raft: Det er en årlig begivenhed, at udgiftslovene, om jeg så må sige, samles i et enkelt udvalg og rystes sammen. Det sker år efter år, og alligevel forbliver rammerne og reglerne uændrede, til trods for at de er forældede og i virkeligheden ikke stemmer med tidens situation. Det er angående et sådant lille sæt regler, der rammer en speciel del af befolkningen, jeg gerne vil fremsætte nogle bemærkninger. Det drejer sig om forsørger- og børnefradragene.

Forudsætningen for den graduering, der nu finder sted — hovedstad, købstæder og land — er ganske klar. Det er de forskellige udgiftsforhold de forskellige steder. Det regner teoretikerne med hver gang, man ved-

tager de pågældende fradrag. Jeg har under udvalgsbehandlingen forsøgt på at få det bragt i orden og tallene ført à jour. Jeg har før nævnt det, men uden noget resultat, og jeg vil gerne nævne det igen under denne behandling, for jeg synes, der var al mulig rimelighed for, at den højtærede finansminister så i årets løb kunne se på disse ting og få sagen klaret til næste år.

Det drejer sig om den store del af befolkningen, der lever under hovedstadsvilkår i meget nær tilknytning til hovedstaden, men som alligevel ikke har hovedstadsbetingelser med hensyn til disse fradrag. Når jeg siger, at de lever under hovedstadsvilkår, er det naturligvis først og fremmest med hensyn til udgifter, med hensyn til prisniveau. Jeg har ladet foretage nogle beregninger, som jeg skal stille til disposition for den højtærede minister. Man har her beregnet detailpriserne, f. eks. i København og Lyngby-Tårnbæk, multipliceret med varemængden, sådan som den er indgået i pristallet, inklusive skatter og boliger. Det viser sig da ganske klart, at denne del af befolkningen, der lever med et lavere fradrag i skatter, ikke blot har lige så store udgifter og lige så højt prisniveau som de mennesker, der lever i København, men endogså har et højere prisniveau. Hvis man foretager beregningen for alle de varer, som man kan se priserne på, i Lyngby-Tårnbæk og i København — det er jo langt fra dem alle, der kan beregnes på den måde — og multiplicerer med deres værdi indenfor pristallet, vil man for Lyngby-Tårnbæk nå til udgiftstallet: 31,89, for København: 31,40. Tallet ligger altså væsentlig højere i Lyngby-Tårnbæk og tilsvarende kommuner.

Der er, som jeg har sagt, varer, som man ikke har priserne på, ligesom det er givet, at der vil være nogen usikkerhed ved den slags beregninger, når der er tale om forskellige lokaliteter, fordi kvalitetene kan være noget forskellige; men der er ikke nogen som helst tvivl om — og det er alle statistikere, jeg har talt med om disse ting, på forhånd ganske klar over —, at ikke alene er priserne i hovedstaden og omegnen de samme; de er sandsynligvis snarere en del højere ude i omegnen. Der er med andre ord ingen motivering for stadig at fastholde et lavere fradragstal i omegnen end i København.

Jeg har også set på andre beregninger, der